

Karin* **

Ze komt vliegensvlug op, haastig bijna. Ze knijpt haar ogen tot spleetjes en kijkt onderzoekend naar haar publiek.

Rooi lippe lach.

Wanneer ze zingt over my open land, worden haar ogen wazige vertes en haar stem hunkert. Hartstocht klinkt, ook al heeft het land in het lied natte westenwinden en lage leisteengrijze luchten in plaats van rode kruimelige aarde en hemels gestreept in ultramarijn en oranje-rood.

Vlaanderen en Zuid-Afrika. Anders, maar de liefde verschilt niet.

‘Dan wacht mijn land, mijn vlakke land.’

Oë klam, hart skree.

Wanneer ze vertelt over rooi bul die wordt vermoord omdat zijn meissie niet luistert naar haar vader, zie ik de enorme stier met vlammeende ogen. Ik zie de donkere savanne met het vuur dat flakkerende schaduwen op het gezicht van het meissie werpt. Ik hoor het gesjirp van de krekels. De tovenaer, in felgekleurde lappen, kettingen van bot en tand rond zijn hals, zingt, gebogen over het gebeente van rooi bul. Het meissie stapt op de enorme rug van de herrezen bul. Hij snuift en springt heldhaftig de hemel tegemoet.

Raas langs die newels, die bloedmaan skyn.

Ze smeekt: Ne me quitte pas.

Ze vraagt om weg te gaan, haar niet te laten staan.

Ze is kwetsbaar en onverschrokken.

Ze is verliefd en verlaten.

Karins liedjes knagen en koesteren.

Hartklop klink.

Haar handen zijn als vogels in hun vlucht,
vangen sterren.

Kwikzilver. Twinkeling.

Wanneer ze naar mij kijkt dan stormt het in mijn hart.

Bly.

Als de storm is gaan liggen, is alles anders dan anders.

Bly.

Ek is lief vir haar, maar anders.

Mireille Oostrom

Vrijwilliger vanaf het eerste uur

*Karin is Karin Hougaard, een zangeres geboren in Zuid-Afrika

**Karin trad op 5 mei op in Landgoedtheater De Kapschuur met haar voorstelling Grepe